

په اروپا کی دافغان پناهندگانو دتولنو فدراسیون فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

اعلامیه

باید مرجع بیطرف به تحقیق در مورد غرق کردن پناهجویان پردازد!

بتاریخ دوم ماه می یک مرد افغان در هرات ادعا نمود که به تازگی توسط نیروهای سرحدی ایران، رد مرز شده است، وی به خبرنگاران گفت که او یکی از ۵۷ تن از اتباع افغانستان بوده که به صورت قاچاقی از راه گلران وارد خاک ایران شده بودند، ولی همه توسط نیروهای سرحدی ایران دستگیر و بعد از آزار و اذیت و کار اجباری توسط مرزبانان ایرانی به دریای هریرود انداخته شدند. صرف حدود ۱۶ نفری که شنا کرده میتوانستند نجات یابند. اجساد عده کمی تا حالا پیدا شده و بقیه ناپدید شده اند. استفاده از این شیوه قتل علیه افغانهایی که با دست خالی و برای گریز از بی امنی و فقر، وارد آن کشور شده، برای مردم افغانستان سخت تکانهنده بود. عکس العمل افغانها در رسانه های اجتماعی، در صحبت با رسانه های جمعی و حتی در جلسه ولسی جرگه حاکی از خشم مردم افغانستان در برابر این جنایات نابخشوندی قوای سرحدی ایران است.

دولت ایران در استفاده از خشونت علیه پناهجویان و مهاجرین افغان سابقه طولانی دارد. اگر برای اختصار نظری به خشونت های سال ۲۰۱۹ بیانداریم، می توانیم از گشودن آتش توسط قوای سرحدی ایران بالای افغانهای مهاجر بتاریخ ۵ اپریل ۲۰۱۹ که به مرگ ۲ نفر و زخمی شدن ۱۸ نفر منجر شد و شکنجه یک نو جوان بتاریخ ۶ اکتوبر ۲۰۱۹ در قشم ایران بحیث مثالهای رسانه ئی شده این خشونت ها نام ببریم. عمل غرق ساختن قهری پناهجویان بی گناه افغان نقطه اوج این خشونت ها است. اگر حرفهای شهود عینی را که خود از مرگ نجات یافته اند اساس قرار دهیم، مقامات ذیربط ایرانی با نقض کنوانسیون ملل متحد علیه منع شکنجه مظنون به جنایت علیه بشریت محسوب میگردد. علاوه مقامات سرحدی این کشور با به دریا انداختن افراد ملکی نا بلد به شنا، که به اتهام عبور غیر قانونی از مرز دستگیر نموده بودند، مظنون به ارتکاب جنایت هولناک دیگری علیه بشریت شده اند که اگر خود ایران مسئولین مستقیم و دستور دهندگان این جنایت را محاکمه و مجازات نکند، قضیه شامل صلاحیت قضائی محکمه جزائی بین المللی میشود و موقف ایران در جهان را بیشتر از این ضربه پذیر میسازد.

گزارشات نیروهای امنیتی و دفاعی افغان در هلمند، غزنی و هرات از یکسو و راپورهای سالانه رسمی و علنی مراجع استخباراتی غربی حاکی از آن اند که ایران با تجهیز، تعلیم و تمویل طالبان در شعله ور نگهداشتن جنگ در افغانستان مستقیماً دخیل است و در عین حال آنانی را که از آتش این جنگ فرار میکنند، یا بحیث گوشت دم توپ به جنگ سوریه و یمن میفرستد یا دروازه را بروی آنها می بندند و اگر بدون اجازه داخل شدند، آنها را به دریایی که از خود شان است، غرق میکند. به دریا انداختن مهاجرین افغان توسط مقامات جمهوری اسلامی تصادفی نیست و نمایشی است برای

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: د لیکنيزې بڼې پاڼوالې د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

تخويف آنانی که عزم مهاجرت به ایران ویا از طریق ایران را داشته باشند. طی ماه اپریل ۲۰۲۰ بیش از ۱۳۰۰۰۰ افغان از ترس شیوع وسیع کرونا در ایران و مرگ حد اقل ۵۰ افغان بنا بر عدم دسترسی افغانها به تسهیلات صحت عامه ایران به کشور شان برگشتند. دولت ایران از این حرکت با ارسال وسایل نقلیه عملاً استقبال کرد. جمهوری آخوندی پیش بینی میکرد که بخشی از این افغانها بعد از فروکش کردن تهدید کرونا به ایران برواهند گشت. اگر چه شواهد انکار ناپذیر موجود است که نشان میدهد که قم نخستین شهر کرونا زده در منطقه ما بود و ویروس کرونا نخستین بار از طریق همین برگشت کنندگان از ایران به افغانستان انتقال یافت نه برعکس. اما بتاريخ ۱۸ اپریل حسین قاسمی، منشی کمیته اجتماعی انتظامی نهاد ملی مدیریت کرونا در ایران به رسانه ها گفت: " شهروندان کشورهای افغانستان و پاکستان اجازه ورود به ایران را ندارند چون دارای بیماری هستند و هم می‌توانند مشکلات دیگری را برای ما ایجاد کنند. مرزهای ایران با این دو کشور از ماه اسفند (حوت) تحت کنترل شدید بوده و در حال حاضر نیز بسته است". بتاريخ ۲ می ایران مرز اسلام قلعه را صرف برای ۷ ساعت برای عبور قانونی تجار و محصلین باز کرد. هزاران نفر دیگر که دارای اسناد قانونی هم هستند، اجازه ورود به ایران نیافتند. به احتمال قوی سپاه قدس که کنترل دو طرف سرحدات با افغانستان را بعهده دارد، دستور شفاهی شکنجه و به دریا افگندن افغانهایی را داده باشد که بشیوه غیر قانونی وارد ایران میشوند. بدون همچو دستوری یک قوماندان کوچک سرحدی جرأت نمی کند دست به همچو عملی بزند.

وزارت خارجه ایران تحت فشار افکار عامه افغانستان، ظاهراً حاضر به همکاری در تحقیق دوجانبه این حادثه توسط نمایندگان دو کشور شد. این یک قدم مثبت است. اما با توجه به این واقعیت که در همچو موارد احتمال تهدید یا تطمیع از جانب یکی از دولت ها موجود است، لازم می افتد که تحقیق در مورد چگونگی این جنایت بزرگ که اکنون عکس العمل های بین المللی را هم بدنبال دارد، تحت نظارت نمایندگان کمیساری های عالی ملل متحد برای حقوق بشر (OHCHR) و پناهندگان (UNHCR) صورت گیرد. افغانهای مقیم و پناهنده در اروپا بالای حل واقعی و عادلانه این قضیه، محاکمه و مجازات مسئولین و جبران خساره بازماندگان قربانیان آن تأکید میکند.

هیأت اجرائیه فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په څیر و لولئ